

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 58:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod transport og slagting af højdrægtige dyr.

Af Kristen Touborg (SF) m.fl.
(Fremsat 11/12 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Der er en lille pause.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg beklager forsinkelsen.

Et forbud mod transport og slagting af højdrægtige dyr kan have meget gode grunde, og jeg har også stor sympati for forslaget.

Indledningsvis vil jeg godt understrege, at det for mig oplyste kun er en meget lille del af besætningsejerne, der lader højdrægtige dyr transportere og slagte. En dyrlæge på et kvægslagteri i Sønderjylland har f.eks. oplyst til pressen, at det er under 3 promille af de leverede kreaturer, der er højdrægtige.

Når det er sagt, så skal vi selvfølgelig gøre, hvad vi kan for at sikre os, at også denne lille del af dyrene beskyttes mod smerter og lidelser. Og det vil jeg gerne arbejde for. Justitsministeriet har faktisk allerede lagt op til i vidt omfang at forbyde transport af drægtige dyr i de udkast til bekendtgørelser om ændring af de gældende transportbekendtgørelser, som vi sendte i høring den 17. december sidste år.

Men når vi taler om transport af dyr, kommer vi ikke uden om at nævne EU-reglerne, der jo som bekendt næsten er fuldstændig harmoniserede på dette område, og som kan gøre et eventuelt totalforbud mod de omhandlede transportret kompliceret. Jeg vil imidlertid gerne prøve at ridse op, hvordan de gældende regler regulerer forholdene, og hvilke ændringer vi foreslår os:

For så vidt angår kommercielle transportere over en afstand af mindst 50 km, finder bestem-

melserne i Rådets direktiv fra 1991 om beskyttelse af dyr under transport anvendelse. Direktivet er gennemført i dansk ret ved en bekendtgørelse fra 1993 om beskyttelse af dyr under transport. I bilag til direktivet er der fastsat nærmere krav til beskyttelse af bl.a. drægtige dyr. Det fremgår af denne bestemmelse, at drægtige dyr, der påregnes at skulle føde under transporten, ikke anses for transportegnede.

Bestemmelsen genfindes næsten ordret i § 5 i den danske bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transport.

Ved en ændring af de danske regler om transport af drægtige dyr er vi nødt til at holde os inden for rammerne af den nævnte direktivbestemmelse. Et forbud mod transport af drægtige dyr må derfor bl.a. afhænge af en fortolkning af direktivets ordlyd om, hvornår dyr påregnes at skulle føde under transporten.

Kl. 13.45

Højdrægtige dyr, der er meget tæt på det forventede fødselstidspunkt, må selvfølgelig påregnes at skulle føde under transporten. De er derfor uden tvivl omfattet af direktivets transportforbud. Men jo længere tid, der på tidspunktet for transporten er, indtil det forventede fødselstidspunkt, jo sværere bliver det at argumentere for, at dyrene påregnes at føde netop under transporten.

Justitsministeriet har derfor konsulteret Fødevaredirektoratets veterinærsagkyndige for at få oplysning om, hvor lang tid før det forventede fødselstidspunkt drægtige dyr kan påregnes at føde under en eventuel transport.

Fødevaredirektoratet har oplyst, at drægtige dyr, der inden for de sidste 10 pct. af deres drægtighedsperiode, men endnu ikke tæt på det forventede fødselstidspunkt, efter direktoratets vurdering alene kunne påregnes at skulle føde under transporten, hvis der er tale om en længelevende transport.

Baggrunden herfor er, at i det omfang drægtigheden forløber uden problemer, er det kun længelevende transportere, der vurderes at udgøre en større belastning for dyrene og dermed en risiko for, at fødslen går i gang under transporten.

Spørgsmålet er herefter, hvor lang en længelevende transport kan siges at være i den sammenhæng. Direktivet finder som nævnt anvendelse på kommercielle transportere over en afstand af mindst 50 km, og på en række områder om køre/hviletid og ruteplaner opererer direktivet med en grænse på 8 timer.